

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 338/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. apríla 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Pochom, Advokátska kancelária, Hviezdoslavova 3, Bardejov, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov a jeho uznesením č. k. 2 C 48/2005-191 z 27. januára 2015 a postupom Krajského súdu v Prešove a jeho uznesením č. k. 5 Co 189/2015-202 z 18. novembra 2015 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDAKČIA] odmieta.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) a jeho uznesením č. k. 2 C 48/2005-191 z 27. januára 2015 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) a jeho uznesením č. k. 5 Co 189/2015-202 z 18. novembra 2015. Týmito rozhodnutiami bolo pre prekážku veci rozhodnutej zastavené konanie o žalobe sťažovateľa proti štátu na náhradu škody.

2. Sťažovateľ sa v konaniach na všeobecných súdoch domáhal náhrady škody voči Slovenskej republike, pričom uviedol, že v rámci exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Frigom na základe návrhu oprávneného - bývalého Okresného úradu práce Bardejov - voči nemu ako povinnému podal námietky proti trovám exekúcie, o ktorých podľa neho nebolo právoplatne rozhodnuté. Aj napriek tomu si však súdny exekútor vymohol trovy exekučného konania vedeného pod sp. zn. Ex 765/97 v celkovej sume 82,98 €. Predmetom tejto exekúcie bolo vymoženie sumy 372,77 € s príslušenstvom. Podľa názoru sťažovateľa tým, že nebolo rozhodnuté o jeho námietkach, žalovaný zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Rozsudkom č. k. 5 C 262/1999-36 z 19. februára 2004 okresný súd žalobu voči Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) zamietol a konanie voči súdnemu exekútorovi vylúčil na samostatné konanie.

3. Rovnako v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 549/1999 si sťažovateľ uplatňoval nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia, a to voči totožnému žalovanému a na základe rovnakých skutkových okolností. V predmetnom súdnom konaní súd rozhodol právoplatným rozsudkom v spojení s právoplatným rozsudkom krajského súdu tak, že sťažovateľovi – žalobcovi bola priznaná náhrada škody vo výške 82,98 €, a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

4. Okresný súd a krajský súd napadnutými rozhodnutiami rozhodli, že v jednotlivých konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 549/1999 a sp. zn. 5 C 262/1999 bolo vedené konanie na základe žaloby podanej totožným žalobcom proti rovnakému žalovanému. Konanie sa

týka tej istej veci, pretože vychádza z rovnakých skutkových okolností, a to náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (8 C 549/99) a nesprávnym úradným postupom v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex 765/97 (5 C 262/99), a to na základe totožných exekučných titulov. Sťažovateľ nie je spokojný s výsledkom tohto konania, pretože sa domnieva, že má ešte nárok na náhradu škody.

5. Sťažovateľ navrhuje prijať sťažnosť na ďalšie konanie a vydať tento nálezh:

„1. Vyslovuje, že základné a ľudské práva [REDAKOVANÉ] v zmysle čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v spojení s právami Dohovoru podľa čl. 6 ods. 1 a jeho Dodatkového protokolu – čl. 1 o ich ochrane, v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 2C/48/2005-191 porušené boli, a preto sa - vyžaduje sťažovateľovi - od neho neprávom vynútené peniaze exekútorom pod EX 765/1997, v súdnom konaní tohto súdu, t.j. Okr. súdu v Bardejove pod č.k. 7C 77/95 so všetkým prinavrátiť a tak plne zadosťučiniť zmyslu - významu a záväznosti výroku obsiahnutom v konečnom uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/53/1998 zo 17.6.1998.

2. Zrušuje uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/189/2015-202 z 18.11.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu v Bardejove pod č. k. 2C/48/2005-191 z 27.1.2015 a vracia sa im táto vec na ďalšie konanie so zákazom pokračovania v porušovaní základných a ľudských práv sťažovateľa.

3. Priznáva [REDAKOVANÉ] spravodlivé finančné zadosťučinenie vo výške 3 tis. Eur /slovom tritisíc eur/, ktoré je treba zo strany porušovateľov spoločne uhradiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto ústavného nálezu, a to podľa miery zavinenia a zodpovednosti, ktoré v ňom určí samotný Ústavný súd SR.

4. Priznáva odmenu a náhradu trov hotových výdavkov právnenmu zástupcovi sťažovateľa JUDr. Vladimírovi Pochovi, advokátovi Advokátskej kancelárii so sídlom na ul. Hviezdoslavovej č. 3, 085 01 Bardejov takto: V zmysle ust. §-u 11 ods.2 /vyhl. 64/04 Z. z. vo výške 223,46 Eur /2xprávny úkon a 105,42 Eur, 2x paušál a 6,31 Eur /prevzatie a písomné podania vo veci/, na účet(...) Ukladá Okresnému súdu v Bardejove a Krajskému súdu v Prešove spoločne uhradiť aj vzniklé trovy tohto súdneho konania do 15-tich dní od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je neprípustný a ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 postupom okresného súdu a krajského súdu, treba konštatovať, že napadnuté konania boli právoplatne skončené 28. decembra 2015. Účelom práva na konanie bez zbytočných prieťahov je nastolenie právnej istoty právoplatným rozhodnutím. V predmetnej veci sa tak v čase podania ústavnej sťažnosti (20. januára 2016) už stalo, a preto ústavný súd odmieta sťažnosť v tejto časti v zmysle svojej konštantnej judikatúry (napr. I. ÚS 56/08) ako zjavne neopodstatnenú.

8. Na rozhodnutie o tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti konaniu vedenému okresným súdom a jeho napadnutým uznesením, nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Proti uzneseniu okresného súdu č. k. 2 C 48/2005-191 z 27. januára 2015 bolo prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok, v dôsledku čoho právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mal krajský súd v odvolacom konaní. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu. Treba navyše dodať, že sťažovateľ odvolanie aj podal.

9. Podľa oznámenia okresného súdu bolo proti napadnutému uzneseniu krajského súdu 26. januára 2016 podané dovolanie.

10. Zložitý vzťah dovolania podľa § 237 Občianskeho súdneho poriadku [ďalej len „OSP“ (dôvody zmätočnosti)] a ústavnej sťažnosti je daný tiež tým, že (i) dovolanie aj ústavná sťažnosť smerujú proti právoplatným rozhodnutiam, (ii) dovolaním podľa § 237 OSP možno kasáciou zahojiť niektoré procesné záťaž s ústavným rozmerom, ale nie akékoľvek ústavné záťaž, (iii) a napokon pri dovolaní podľa § 237 OSP splyva prípustnosť s dôvodnosťou. V záujme umožnenia riadneho využitia dovolania aj ústavnej sťažnosti ústavný súd konštantne akceptuje podanie ústavnej sťažnosti po rozhodnutí súdu dovolacieho, a to jednak proti rozhodnutiu druhostupňového súdu, ako aj proti rozhodnutiu samotného dovolacieho súdu (II. ÚS 592/2015, I. ÚS 169/09, III. ÚS 166/2014, IV. ÚS 317/2013). S týmto poňatím súvisí, že ústavný súd považuje podané dovolanie za účinný prostriedok nápravy, a teda ústavné sťažnosti proti rozhodnutiam, proti ktorým bolo zároveň podané dovolanie, odmieta pre nedostatok právomoci alebo pre neprípustnosť. Je zrejmé, že sťažovateľ dovolanie využil, a Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) bude o ňom konať.

11. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Súčasťou ustálenej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho

základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, neznamená samotné podanie v poradí posledného z nich oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom verejnej moci (m. m. IV. ÚS 177/05).

Ústavný súd musí z uvedených dôvodov sťažnosť vo zvyšnej časti odmietnuť ako neprípustnú, pretože ešte nie je „vyčerpané“ dovolanie, a po rozhodnutí najvyššieho súdu je ústavný súd prípadne pripravený posúdiť ústavnosť rozhodnutí najvyššieho súdu, aj krajského súdu.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie : *Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.*

V Košiciach 14. apríla 2016